

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 10. Quid addendum sit circa alias propos. hîc damnatas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

80 Q: 10: Quid addendum sit circa alias propositiones hic damnatas. R. Seqq.

§. 1. Propositio 16: ab *Innoc. XI* damnata est hæc, *fides non censetur cadere sub præceptum speciale & secundum se.* Hæc damnatio confirmat illa, quæ dicta sunt n. 1. circa propositionem 1: ab *Alex. VII* damnatam, neque opus est aliquid addere, nisi hoc, quod notat *Card. d. 11. n. 26.*; nempe certum esse, quod præcepto speciali obligemur ad fidem, non tantum præcepto negativo prohibente dissensum, dubitationem & formidinem in fide, sed etiam affirmativo obligante positive ad eliciendum actum fidei, uti constat ex propositione ibi relata: *Innocentius* autem faciens in suo decreto mentionem *Alexandri*, in eodem sensu loquitur cum illo, uti notat *Carden. n. 29.*

51 §. 2. Propositio 17: ab *Innoc. XI* damnata est hæc: *satis est actum fidei semel in vita elicere.* Ex hac damnatione constat, necesse esse sæpius in vita elicere actum fidei: abstrahitur autem hic, an id necesse sit necessitate mediæ an præcepti; item an sit necesse per se ratione ipsius præcepti fidei, an autem per accidens ratione præceptorum spectantium ad alias virtutes, secundum dicta à n. 14. qualiscunque enim & undecunque sit ea necessitas sæpius eliciendi actum fidei, propositio damnatæ contradictoria est vera, nempe quod non sit satis semel actum fidei in vita elicere; & satisfiet præcepto fidei ex quacunque tandem causa vel occasione ponatur actus fidei: probabilius autem est præceptum fidei non obligare per se omni die festo, uti volunt aliqui; neque illis festis, quibus aliqua fidei mysteria celebrantur, uti alii volunt, quorum opinionem *Oviéd.*

cont.

cont. 7. n. 73. dicit passim rejici, non enim datur
 sufficiens fundamentum ejusmodi obligatio-
 num: est tamen obligatio illis temporibus, quæ
 breviter notat *Busenb.*; fusiùs *Sanch.* in Dec. l. 2.
 c. 1. Debere frequenter elici, probat multis ex
 Scriptura, PP: & ratione *Carden.* d. 11. à n. 51.,
 imprimis, quia dum nobis occurrit objectum à
 Deo revelatum, reverentia divinæ locutioni de-
 bita postulat, ut assentiamur: deinde quia non
 possumus diu permanere absque mortali, nisi
 frequenter nos excitemus per fidem & spem;
 quod etiam fatetur *Lug.* d. 13. n. 45.; & insinua-
 re videtur *Apost.* ad Rom. 1. v. 17. *justus autem ex
 fide vivit.* Denique quia tenemur continuo vivere
 christianè, hoc autem non facit, qui non credit
 frequenter, cum præcipua actio vitæ christianæ
 sit credere: Unde *Lug.* n. 23. dicit fidelem teneri
 toties repetere actum fidei, quoties satis sit, ut
 moraliter dicatur habitualiter scire objecta cre-
 denda & profiteri Religionem christianam: no-
 tantque communiter Authores, Episcopis, Pa-
 trochis, Doctoribus, Concionatoribus, Confes-
 sariis plura & magis explicitè esse credenda, quàm
 ceteris, quia non aliter poterunt suo docendi
 officio satisfacere, potestque de hoc videri *Con.*
 d. 14. d. 10. Hi tamen actus fidei concomitanter
 elici possunt, quando quis se signat cruce, audit
 Missam, recitat credo &c, uti n. 27: insinuatum
 est, hinc non est ratio, cur quis se ideo scrupulosè
 divexet (: quamvis consultissimum & maximè
 utile sit sæpe elicere explicitè & reflexè, ut n. 29.
 in fine dictum est:) & ideo *Lug.* n. 45. ait, cum
 materia honestè & inhonestè operandi frequen-
 ter occurrat, non esse dubitandum, quin homo,

qui fidem christianam toto corde amplexus est, plusquam sufficienter satisfaciatur præcepto fidei.

52 *Q. 11: An ille specialiter obligetur præcepto elicendi fidem, qui per hæresim vel aliud peccatum infidelitatis amisit habitum fidei.* *R.* Affirmat cum aliis multis *Ovied. cont. 7. n. 69.*, & probabiliter, si enim teneatur adultus, qui nunquam credidit, multò magis talis, qui fidem propriâ culpâ abiecit: tenetur autem de præfenti five primo quoque tempore, quia quando præcepta non determinant tempus, censentur obligare pro præfenti, uti l. 1. n. 587. dictum est. Cur autem non sit similis obligatio ad statim pœnitendum post peccatum, dicetur de pœnit: & videri potest *Arr. d. 12. à n. 23.*

53 *Q. 12. Quid addendum sit circa obligationem professionis fidei.* *R.* Hoc unicum, nempe præceptum, quo ex *Bulla Pii V.* tenentur facere professionem fidei omnes promovendi in Doctores, Magistros, Professores, à Congregatione Cardinalium extensum esse etiam ad eos, qui docent Grammaticam aliasque artes liberales, licet eas non tradant in scholis publicis, ideoque observari debet, ubi usu receptum est.

Q. 13: An præceptum affirmativum credendi sit naturale an positivum. *R.* In quantum obligat ex virtute fidei, dicunt *Hurt: & alii cum Ovied. n. 66* esse tantùm positivum divinum; docet tamen valde probabiliter *Lug. d. 13. à n. 2.* saltem obligationem juris naturalis esse, ut in communi credatur, quod Deus dicit, supposito quòd aliquid dicat, adeoque præceptum credendi esse etiam naturale, non eo sensu, quasi sequatur ex constitutione naturæ secundùm se consideratæ, sed
quia